

Enhetliggörande

Hållbar utveckling skall genomsyra Linnéuniversitetets verksamhet, rapporterar Smålandsposten den 4:e januari 2012, efter en intervju med Irene Bohman, anställd på Linnéuniversitetet. Hon citeras i tidningen så här: ”Störst påverkan kan vi göra via forskningen och studenternas kunskap”. Därför har också Linnéuniversitetets ledning bestämt att alla forskningsprojekt skall rapportera om hur man uppnår denna målsättning, och målsättningen skall också finnas i alla utbildningsprogram.

Denna Gleichschaltung möter inget synligt motstånd eller debatt. En orsak är att Linnéuniversitet enbart genomför högskolelagens paragraf 5, gemenligen kallad nazistparagrafen, där högskolans politiska mål preciseras som hållbar utveckling, jämställdhet mellan könen och förståelse för internationella förhållanden. Dessa mål kan ju förefalla harmlösa och t o m önskvärda. Men politiska mål innebär prioriteringar. Medan Linnéuniversitet nu vill påtvinga akademiska lärare en skyldighet att föreläsa om hållbar utveckling, finns inget omnämnande av andra politiska mål som t ex social jämställdhet eller organisationens sociala ansvar (corporate social responsibility).

Och dagens politiska mål kan bytas ut. På 60-talet kunde det vara social jämställdhet och på 30-talet rasrenhet. Plötsligt framstår det inte som så önskvärt längre att universitet skall ha politiska mål.

Linnéuniversitetet agerade tidigare i år i enlighet med denna Gleichschaltung då universitetets ledning uppmanade alla anställda att delta i en politisk manifestation riktad till förmån för hållbar utveckling. Men de riktar inte samma uppmaning till att delta i politiska manifestationer som rör social jämställdhet, socialt ansvar eller etisk korrekthet. Det finns också politruker anställda, vars verksamhet är skrämmande nära en politisk kommissaries uppdrag. Så enhetliggör man en organisation.

Denna Gleichschaltung är lyckligtvis inte fullödig. Jag och mina likar har fortfarande rätt att tala. Och vi är fortfarande anställda. Däremot har vi inte den formella rätten att bortse från rikriktningen att föreläsa om hållbar utveckling, eftersom detta regleras i utbildningsprogrammets planer.

Men den medborgare som fortfarande hoppas att universitet karakteriseras av akademisk frihet och att universitetets enda målsättning är att skapa och sprida vetenskaplig kunskap, kan lita på att jag kommer att bortse från denna politiska styrning. Jag undervisar inte i något som föreskrivs mig av politruker eller universitetsledning. Dem ger jag satan. Jag är inte del i deras Gleichschaltung.

Jag undervisar utifrån det som är kunskapen i mitt ämne. Förvisso kommer vi där in på hållbar utveckling, men vi berör också det mer aktuella sociala ansvaret, morgondagens etiska ansvar, 70-talets social jämställdhet och 30-talets rasrenhet. Detta undervisar jag i utifrån mitt ämne och utifrån min akademiska rätt att meddela vetenskaplig kunskap. Jag deltar inte i Irene Bohmans, universitetsledningen och statens Gleichschaltung, att enhetliggöra studenterna. Min uppgift är att hjälpa dem tänka, inte lyda.

Sven-Olof Collin